

Høgskolen i Hedmark

Kunnskapsdepartementet

Postboks 8119 Dep

0032 Oslo

Saksbehandler Simon Willy Bringeland

Telefon 62 43 00 88

Simon.Bringeland@hihm.no

Deres ref 201004215

Vår ref 2010/1279

Dato 01.12.2010

Side 1 av 3

Høring - utkast til endring av forskriftsbestemmelser som gjelder akkreditering av doktorgradsstudier

Høgskolen i Hedmark vil med dette avgi sin høringsuttalelse om departementets forslag til revisjon av de forskrifter som gjelder for akkreditering av doktorgradsstudier, jf. KDs brev av 31.8.2010.

Høgskolen gir sin tilslutning til intensjon som ligger bak forslaget, nemlig å sikre en høy kvalitet på alle nye – og eksisterende – doktorgradsstudier gjennom å sikre at doktorgradsutdanninger skjer i forskningsaktive miljøer som kan vise til god kvalitet over tid.

Foreslåtte kvantitative minimumskrav til fagmiljøets størrelse og antall doktorgradsstipendiater.

Høgskolen er enig i at det må være tydelige kvalitetskrav til forskerutdanningen. Likevel vil vi framheve at kvantitative krav ikke kan erstatte godt skjønn. Vi stiller med andre ord spørsmålsteget ved om den fremgangsmåte departementet har valgt, å legge hovedvekten på kvantitative kriterier, er den beste egnede. Selv om det kan synes som om kravet ikke er absolutt, siden det i forslaget til ny forskriftstekst snakkes om å ”dokumentere” og ” sannsynliggjøre”, tilsier erfaringen med slike volumbeskrivelser at de lett vil bli tillagt avgjørende vekt av en akkrediteringskomité. Vi har i så måte merket oss NOKUTs kommentarer til forslag til endringer i egen forskrift, hvor det nettopp henvises til at departementets volumkriterier må oppfattes som klart veiledende.

Vi stiller oss med andre ord noe spørrende til om det vil være riktig å legge så stor vekt på slike kvantitative krav uten å trekke inn andre vurderinger. Høgskolen mener at volum bør være en del av vurderingsgrunnlaget, men ikke være det som alene kan avgjøre utfallet av en akkreditering.

Høgskolen synes likevel det er forskjell på de to foreslåtte volumkravene. Det er ikke vanskelig å støtte den foreslåtte minstestørrelsen på fagmiljø. Høgskolen har merket seg at det er årsverk det er snakk om, slik at mange miljøer i praksis vil kunne sette sammen sitt kjernemiljø med mer enn åtte personer. Det synes vi er positivt, blant annet med tanke på veiledningskompetanse.

Når det gjelder doktorgradsstipendiater, virker et absolutt krav om 20 stipendiater uansett fagområde og doktorgradsprogramets innretning urimelig. Vi er enig i at stipendiatene bør være del av et forskningsaktivt miljø og være i et miljø med andre stipendiater. Vi mener likevel det er fare for at norsk forskerutdanning vil bli fattigere dersom dette kravet tolkes absolutt. Mange fagområder vil ikke kunne dimensjoneres på en slik måte. På noen fagområder er det stort behov for få personer med toppkompetanse. På disse områdene kan volumkravet være ødeleggende. Dessuten er det ingen tvil om at dette kravet vil ramme oppbygging av nye forskningsområder hardt (blant annet forskeropplæring som skal styrke profesjonsutdanningene og forskeropplæring med intensjon om å bidra til kunnskapsutvikling i forhold til særlig regionale utfordringer) rett og slett fordi høgskolene og de nye universitetene er tildelt få doktorgradsstipendiat-stillinger. Det foreslåtte kravet vil dermed også kunne få negative konsekvenser for kunnskapsutviklingen innenfor disse viktige områdene.

Med disse begrunnelsene ber vi departementet revurdere et absolutt kvantitativt krav om 20 stipendiater. Om dette kravet opprettholdes, mener vi likevel det må åpnes for å kunne trekke inn et bredere rekrutteringsgrunnlag enn den egne institusjonen. Dette kan for eksempel skje gjennom ulike typer forskerskoler som bygges for å sikre kvalitet i opplæringen og for å tilby stipendiatene et enda bredere stipendiatmiljø og tilgang på enda flere lærerkrefter. Også dette er en måte å ivareta hovedintensjonen om å sikre at doktorgradsutdanninger skjer i forskningsaktive miljøer som kan vise til god kvalitet over tid

Forslaget om ulike krav til akkreditering og revidering

Høgskolen i Hedmark mener de samme vurderingskriterier må gjøres gjeldende både for akkreditering og revidering. Selv om universitetene kan opprette og nedlegge tilbud på et grunnlag som de statlige høgskolene ikke kan, bør de samme kvalitetskrav gjøres gjeldende for alle institusjonstyper.

Med vennlig hilsen
Høgskolen i Hedmark

Lise Iversen Kullbrandstad
rektor

Simon W. Bringeland
Studie- og forskningsdirektør